Trenduri economice

Actualităţi economice, analize, tendinţe şi previziuni

vineri, 12 septembrie 2025

Neoproletarii

Când îi fac comuniști mulți îmi sar în cap și-mi spun că sunt cel puțin inexact. Că, zic oamenii, ce-au de-a face ăștia cu comuniștii? Comuniștii făceau case, au industrializat țara, pe când idioții cu trotineta, pantalonul strâns pe pulpiță și gleznuța goală nu-s capabili nici măcar să facă umbră pământului degeaba. Discuția despre cine a făcut ceva în țara asta e destul de lungă. Nu trebuie însă să uităm că adevărații comuniști sunt cei aduși de tancurile sovietice, majoritatea din „*prietena Ucraină*". Aceia au fost cei responsabili pentru decapitarea României, pentru obsedantele lagăre de exterminare a vârfurilor țării, pentru negura culturală în care s-a scufundat țara cel puțin o decadă, dar și pentru bâjbâiala care a urmat după.

De ce-i fac comuniști pe cei de azi? În primul rând pentru că, într-o tragică simetrie istorică, ideologii de azi sunt odraslele bolșevicilor de ieri, care veneau în România „s-o ridice", constând obiceiurile ciudate ale românilor: de a se spăla, de a purta pe sub pantaloni sau fuste niște chestii subțiri cărora li se spune chiloți, de a se „*împarfuma*"(sic!) și, inacceptabil!, de a-și schimba cămașa în fiecare zi. Cu siguranță că, prin frigurile sovietice, mai purtaseră și ei izmene, dar să porți tu în timpul verii ceva pe sub pantaloni sau fustă, asta chiar că era de neînțeles.

Comuniștii erau tributari unei ideologii simple și e logic să fi fost așa. Recrutați din straturile joase ale populației, comunismul era ceva menit minților lor rudimentare: „*Oamenii trebuie să fie egali*", „*burghejii e răi*"*(sic!)*, „*intelectualii e periculoşi*"*(sic!)*. Chestii simple, fără dileme sau paradoxuri,numai bune pentru creierele lustruite cu mistria. Exact ca în prezent.

Ideologia stângistă a momentului, cea căreia îi spunem neomarxism este, în esență, același lucru. Același egalitarism cretin, care a stricat lumea începând cu Revoluția Franceză, aceleași idei inepte despre „*societatea ideală*" și același proletariat prost. Doar că proletariatul actual nu mai e cel de pe vremuri, abrutizat de muncă, urlând de foame și epuizare. Proletariatul actual nu e înfometat, ci din contră, e supra-furajat. Excesul de mâncare junk și sedentarismul dau o imagine total opusă celei a proletarului de odinioară. Cel de azi e gras, disproporționat, sedentar, căptușit cu haine de pseudo-firmă, dotat cu gadgeturi fără de care e mort. În esență, proletarul digital de azi nu mai are de ce să urască societatea deoarece societatea îi dă totul. Mă rog, tot ce-și dorește, contra înnoirii jurământului către societate prin intermediul amanetării viitorului la bancă: iei credit pe viață pentru casă, iei credite de nevoi personale pentru gadgeturi și alte prostii, razi carduri de credit în city break-uri s.a.m.d. Este însă doar o parte a poveștii.

În realitate, proletariatul digital este tributar unei alte forme de precariat, cel al perspectivei. Ocupă locuri de muncă instabile, fără contracte pe termen lung. Chiar dacă sunt încadrați într-un contract pe perioadă nelimitată știu că pot fi dați afară oricând, pentru orice. Sarcinile pe care le execută sunt mici, repetitive și, de cele mai multe ori, externalizate prin intermediul unor platforme digitale în care feedback-ul clientului e esențial pentru a putea lua un nou job. Plățile se fac pe task, pe proiect sau pe cât lucrezi(cazul Uber, Bolt, Glovo etc.). Aparent pare „bine plătit", dar în realitate e extrem de puțin față de efortul necesar.

Proletariatul digital se mișcă într-un spațiu incert. Nu mai este bruscat și înjosit de șefii abuzivi din perioada industrială, ci este supervizat de algoritmi. Care, în esență, sunt mai abuzivi decât orice șef clasic. Te-ai ridicat de la computer pentru că ai o urgență fiziologică? Algoritmul a oprit numărătoarea și pentru timpul respectiv nu ești plătit. Nu te miști conform unui pattern? Ghinion, algoritmul îți declasifică munca. Și, spre deosebire de șeful abuziv, algoritmul îți trimite un mail în care-ți spune:

> *Salut, Gigel!*
>
> *Hai să vedem împreună cum te putem ajuta să-ți îmbunătățești performanțele și astfel să obții mai mulți bani pentru munca ta. Am observat că timpul tău efectiv de muncă este de X% față de standardul operatorilor noștri, care e de 80%. Mulți aveau problema ta, dar au rezolvat-o treptat, ajungând chiar la recorduri de 98%! Îți propun ca, pentru început, să reduci la jumătate pauzele pe care le iei, grupându-ți mai multe activități în cadrul unei singure pauza.*

Telegram - canal oficial

Abonați-vă! t.me/DanDiaconu

Dan Diaconu - microblog

https://ddwall.blogspot.com

Dan Diaconu - microblog

- BOOM - Trump aruncă nucleara peste Soros
- „Telepatia" la gunoi
- Trenduri - 18 ani!
- Cum e Europa?
- Despre Nicușor Dan

Abonați-vă la

Postări

Comentarii

Categorii

- Politică (1232)
- Gânduri (1171)
- Piețe Internaționale (636)
- Geopolitică (548)
- Banci (464)
- Finante (450)
- Investiții (203)
- Bursa (202)
- Piața valutară (184)
- video (178)
- IT (175)
- Energie (129)
- Sănătate (124)
- Industrie (106)
- Imobiliare (74)
- Mărfuri (63)
- Retail (48)
- Auto (45)
- Agricultură (44)
- lecturi (42)
- Media (39)
- Istorie (37)
- Telecomunicații (32)
- Transport (32)
- Tehnologii (27)
- Asigurări (22)
- Turism (16)
- Pensii private (15)
- Publicitate (14)
- Marketing (12)
- Antreprenoriat (7)
- Apărare (7)
- Cool (6)
- Life-Style-Art (5)
- Interviu (4)
- Logistică (4)

În acest fel vei elimina timpii morți reprezentați de oprirea și pornirea sesiunii de lucru și, în realitate, vei câștiga mai mult timp pentru tine, având o performanță mai bună. În acest fel vei fi dublu-câștigător: vei avea și performanțe mai bune, dar vei câștiga și mai mult timp pentru tine!

Astfel de mesaje impersonale îi căsăpesc efectiv pe proletarii digitali. Totul e impecabil, însă proletarul știe că acel mesaj dichisit este grav. Dacă muncitorul clasic știa că uneori scapă cu o înjurătură porcoasă, după care erau șanse mari ca șeful să uite, muncitorul digital știe că asta e o cărămidă nasoală care se pune la mormântul job-ului său digital. E echivalentul pierderii unor bani și al rating-ului său. Ambele cu efecte pe termen lung.

În plus, proletarul digital știe că sunt milioane de oameni disponibili instant, bucuroși să ia job-ul său. Din acest motiv el nu are colegi, ci competitori direcți. Nu există, ca pe vremuri, solidaritate de breaslă. Aiurea, aici vrei mai degrabă să-l îngropi pe celălalt pentru că astfel ai scăpat de un dușman.

În esență, toți cei care sunt invidiați de cei mai *înapoiați* pentru modul lor de „a face bani" sunt niște oropsiți supuși unor presiuni permanente. Iar presiunea este atât de mare încât proletarul digital este într-o permanentă stare de pre-explozie, pe care și-o inhibă pentru „**a fi în linie cu valorile companiei**". Atomizați, trăind într-o continuă incertitudine, având mereu toporul deasupra capului, proletarii digitali dezvoltă încet și sigur afecțiuni psihice ca efect al inhibării permanente a sentimentelor reale pe care le au. Și uite-așa, regimul dezordonat, frustrarea permanentă, dezorientarea și psihicul făcut praf îi fac clienții ideali ai noii ideologii, găsindu-și false cauze cât mai diverse pentru suferințele lor. Nu dependența lor de marile corporații e problema, ci faptul că există pe lume personalități autoritare care nedreptățesc oamenii. Conservatorii sunt niște medievali care vor să întoarcă într-un trecut sumbru, în care dispare egalitatea, înlocuită fiind de o sclavie a bogătașilor.

Mai mult, ideologia îi oferă proletarului digital nu doar o explicație facilă pentru suferințele sale, ci ceea ce-i lipsește, anume socializarea. Prin esența muncii sale, proletarul digital este un individ atomizat, fără viață socială, care se învârte strict în cercuri de dușmani, posibili uzurpatori ai jobului său mizer. De aceea ideologia îi dă un sentiment de apartenență. O întrebare care ar putea apărea este aceea referitoare la aderența acestor specimene la ideologia neomarxistă. Oare de ce nu aderă ei la cercurile conservatoare? Răspunsul e cumva simplu: din cauza tipului ideologic. Marxismul/bolșevismul/neomarxismul sunt ideologii ale răzbunării, ale uciderii cu sânge rece. Puteți vedea atât evenimentul tragic al executării lui Charlie Kirk, dar și reacțiile absolut tembele ale stângiștilor, demne de Bălăceanca. Conservatorii caută împlinirea omului în timp ce marxiștii caută căderea sa. Având creierii prăjiți de dorința de răzbunare, proletarii digitali nu au cum să facă o alegere normală, pro-viață, ci aleg metoda revanșardă, care îi face să se simtă „răzbunați" și astfel să-și mai calmeze imensa energie psihică acumulată.

Brusc, precum comuniștii de pe începuturile și mijlocul secolului XX, neo-proletarii sunt gata să-și dea viața pe stindardul noilor idealuri. Care idealuri proclamă, nici mai mult nici mai puțin decât căderea tuturor în capcana mocirloasă în care se află ei. Aici nu mai e vorba de proletarul din trecut disperat că-i mor copii de foame acasă, ci de cel de-acum care urăște, pur și simplu, pe oricine care se simte împlinit, care se bucură de viață. Neoproletarul nu luptă împotriva bogaților, a aristocraților sau a unei alte clase sociale, ci, pur și simplu, împotriva celor care *au impertinența* de a fi fericiți. Iar doleanța asta a lor nu poate fi rezolvată prin nicio metodă a societății actuale, ci doar prin revenirea la normalitate, adică la punerea fiecăruia acolo unde-i este locul.

Lecția pe care o vedem acum este una cât se poate de dură: cu periferia, cu nebunii și cu inepții n-ai ce să faci. Dacă te amesteci cu ei, ajungi să fii lichidat. Astfel încât, cea mai bună abordare este aceea de a-i trata pe toți corect, dar a-i lăsa(mai precis obliga) să rămână acolo unde le este locul. De trei secole omenirea merge pe drumul greșit al egalitarismului. E cât se poate de logic să aibă toți oportunități egale, dar odată ce societatea te-a plasat pe o treaptă și tu nu poți s-o treci, rămâi acolo și nu încerca s-o fentezi. Sau, dacă încerci să o fentezi, ar trebui să existe un mecanism care să-ți trimită un mail care să sune cam așa: „*Salut, Gigel! Hai să vedem împreună de ce încerci să fentezi realitatea și ce trebuie să faci ca să eviți pușcăria!*".

6 comentarii:

Anonim 12 septembrie 2025 la 15:27

O căutare a unui loc, nu a unui scop. Răsfoiesc anunțuri, oferte scrise într-un limbaj străin, pentru o lume care nu-mi aparține. Ce caut eu acolo, între cerințe și beneficii, între competențe și salarii? Caut o mască pe care s-o port opt ore pe zi, un nume care să nu fie al meu, un rol în piesa altuia.
Mă văd uneori, ca printr-o geam încețoșat, stând la un birou, făcând lucruri care nu au nici o însemnătate. Mă aud vorbind despre „performanță" și „obiective", rostind cuvinte goale ca un actor care și-a uitat textul. Și mă întreb dacă cei din jur nu sunt la fel, toți actori într-un spectacol fără public, jucând pentru nimeni.
Fiecare scrisoare de intenție pe care o scriu este o mică trădare. O părere de sine falsă, promițând un entuziasm pe care nu-l simt, invocând o ambiție pe care am îngropat-o demult. Semnez cu un nume care este al meu, dar care pare să se refere la altcineva.
Interviurile sunt cele mai stranii. Mă prefac a fi cineva decis, sigur, plin de potențial. Răspund la întrebări despre viitorul meu ca și cum aș citi dintr-un script. Ei mă măsoară cu ochi obiectivi, caută un angajat, iar eu le ofer o siluetă, un ecou. Uneori am senzația că mă văd prin ei, o ființă nesigură și reflexivă, și mă mir că nu zic nimic.
Poate că un job nu este decât un alt fel de a te ascunde. Un cadru care îți dă o formă, un program care îți structurează melancolia. Aș accepta orice, nu pentru bani sau carieră, ci pentru liniștea anonimatului, pentru privilegiul de a fi doar un nume într-un dosar, un corp pe un scaun, o funcție într-un sistem.
Și totuși, în acest proces inutil de a mă vinde, mă regăsesc. În refuzul meu tacit de a mă identifica cu rolul, mă afirm. Caut un loc în lume tocmai pentru a putea continua să fiu străin în ea.

- Educație (1)

Arhivă blog

▼ 2025 (202)
▼ septembrie (12)
Neoproletarii
Bolojan a anunțat dizolvarea statului român, dar r...
Ce se întâmplă în Franța?
La mulți ani, Trenduri
Intelectualii
În Serbia urmează lovitura de stat
Redeschiderea dosarului anulării alegerilor și are...
România, pradă a unei dihotomii inexistente
Conducta și consecințele ei, pornind dinspre China
Strategii, frustrări și geopolitică
Incidentele cu imigranții și concluziile care rezultă
Trădarea
► august (25)
► iulie (26)
► iunie (29)
► mai (26)
► aprilie (20)
► martie (20)
► februarie (22)
► ianuarie (22)
► 2024 (259)
► 2023 (293)
► 2022 (323)
► 2021 (330)
► 2020 (215)
► 2019 (160)
► 2018 (151)
► 2017 (51)
► 2016 (45)
► 2015 (83)
► 2014 (87)
► 2013 (122)
► 2012 (198)
► 2011 (182)
► 2010 (208)
► 2009 (312)
► 2008 (149)
► 2007 (33)

Etichete

Agricultură (44) Antreprenoriat (7) Apărare (7) Asigurări (22) Auto (45) Banci (464) Bursa (202) Cool (6) Educație (1) Energie (129) Finante (450) Gânduri (1171) Geopolitică (548) Imobiliare (74) Industrie (106) Interviu (4) Investiții (203) Istorie (37) IT (175) lecturi (42) Life-Style-Art (5) Logistică (4) Marketing (12) Mărfuri (63) Media (39) Pensii private (15) Piața valutară (184) Pieţe Internaţionale (636) Politică (1232) Publicitate (14) Retail (48) Sănătate (124) Tehnologii (27) Telecomunicații (32) Transport (32) Turism (16) video (178)

Așadar, voi continua să răspund la anunțuri, să scriu scrisori pe care nu le simt, să merg la întâlniri unde mă vând fără să mă ofer. Pentru că, în esență, a căuta un job este cea mai personală și cea mai impersonală dintre activități: un joc de-a socoteala, în care singurul lucru autentic este însăși inautenticitatea.

Răspundeți

Anonim 12 septembrie 2025 la 15:31

Mulțumim pentru articolul explicativ la întrebarea " Cine sunt proletarii din ziua de azi"?
Este genial de corect!

Răspundeți

Anonim 12 septembrie 2025 la 18:10

In situatia in care scade numarul de joburi pentru a genera aceleasi lucruri , iar populatia va imbatrani, oare care va fi oferta celor doua grupari?!
Partea proasta e ca extremismul e la mare cautare de ambele parti.

Răspundeți

Donisroi 12 septembrie 2025 la 18:31

🚨 Palantir este cea mai mare amenințare existențială pentru America

Pot garanta pentru fiecare fapt, analiză și concluzie din acest videoclip realizat de Vanessa Wingårdh. Peter Thiel și Alex Karp au dominat efectiv lumea pentru comunitatea de informații. Vă pasă? O să vă pese, după ce veți asculta până la capăt. Este bine pentru noi să perturbăm America? Dacă pierdem trenul, ne vor tăia capetele? Dacă suntem dușmanii lor, ne vor ucide? (toate acestea sunt sugerate de Alex Karp!)

Cu cât îi analizez mai mult pe Alex Karp și Peter Thiel, cu atât înțeleg mai bine cât de nebuni sunt. Vă rog să distribuiți această postare tuturor celor pe care îi cunoașteți.

https://telegra.ph/Palantir-este-cea-mai-mare-amenin%C8%9Bare-existen%C8%9Bial%C4%83-pentru-America-09-07

Articole corelate:

1. Tehno-oligarhia ia un caracter militar și distopic (https://evadare.ro/stiinta-si-tehnica/tehno-oligarhia-ia-un-caracter-militar-si-distopic/)
2. Rețeaua lui Peter Thiel, păpușarul lui JD Vance (https://evadare.ro/stiinta-si-tehnica/reteaua-lui-peter-thiel-papusarul-lui-jd-vance/)
(de la „Mafia PayPal" la digitalizarea dosarelor de urmărire a disidenților și folosirea lor în război)
3. Din gândirea politică a lui Peter Thiel (https://evadare.ro/carti/din-gandirea-politica-a-lui-peter-thiel/)
(ideologia neocon și războaiele din Orient)
4. Autorii care l-au influențat pe Peter Thiel (https://evadare.ro/carti/autorii-care-l-au-influentat-pe-peter-thiel/)
(marii gânditori, la care Thiel se raporta)
5. Șah mat: Triumful tehnocrației (https://telegra.ph/%C8%98ah-mat-Triumful-tehnocra%C8%9Biei-02-23)
(Cum Trump, Elon și elita tehnologică pregătesc terenul pentru o lume nouă și curajoasă - și ce înseamnă asta pentru noi toți)
6. Freedom Cities. Sau națiunea ca startup (https://telegra.ph/Freedom-Cities-Sau-na%C8%9Biunea-ca-startup-03-23)
7. Monarhia A.I. (https://telegra.ph/Monarhia-AI-03-23)
(Noua politică americană nu mai preamărește viteza, ca în visurile futuriștilor de la începutul secolului XX, ci alege direct accelerația: apăsarea pe pedala tehnologiei întru atingerea cât mai rapidă a unui viitor imaginat ca încununare a eficienței.) Preluare de pe Telegram

👉 REZISTENȚA (https://t.me/joinchat/jP6Hppo3fXs0OWRh)

Răspundeți

Anonim 12 septembrie 2025 la 18:38

Moarte lumii noastre !

Răspundeți

Anonim 12 septembrie 2025 la 20:25

E putin (sau nu) off-topic, dar sint curios ce parere aveti relativ la asasinarea lui Charlie Kirk, in contextul aparitiei, cu putin inainte de eveniment, a unei carti.
Las doua linkuri aici :
https://economictimes.indiatimes.com/news/international/global-trends/us-news-who-is-anastasia-j-casey-mysterious-book-the-shooting-of-charlie-kirk-amazon-surfaces-online-a-day-before-tragedy/articleshow/123850765.cms?from=mdr
https://www.hindustantimes.com/world-news/us-news/who-is-anastasia-j-casey-mysterious-book-titled-the-shooting-of-charlie-kirk-raises-questions-101757618465687.html
Sa fie o legatura cu MK-Ultra aici?

Răspundeți

Contact

Aveți idei, injuraturi sau reclamații pe care nu le puteți exprima prin intermediul comentariilor la articole? Nicio problemă! Ma puteti contacta la adresa trenduri_economice [at] gmx [punct] com.

Atenție! Nu ofer sfaturi de investiție prin mail, deci nu vă așteptați să primiți răspunsuri la solicitările de genul "*am x lei, ce mă sfătuiți să fac cu ei*".

Introduceți un comentariu

Atenție! Comentariile sunt supuse moderării și vor fi vizibile după o perioadă cuprinsă între 1 și 4 ore. Sunt permise doar comentariile care au legătură cu subiectul.
Pentru discuții mai flexibile folosiți canalul de Telegram Dan Diaconu(t.me/DanDiaconu)

Pagina de pornire Postare mai veche

Abonați-vă la: Postare comentarii (Atom)

Răspunderea pentru conținutul comentariilor aparține în exclusivitate autorilor lor.

***

© Dan Diaconu, 2007, toate drepturile rezervate

Este interzisă preluarea informațiilor de pe acest site fără acordul scris al autorului

Un produs Blogger.